

Setmanari d'informació general i cultural

Any XXI - Número 972 - 20 febrer 2015 - 1'70 euros

www.laveudebenicarlo.info

la veu

de Benicarló
de Benicarló

El Partit Popular VS Ciutadans
El PSPV concorre en solitari
Embolic electoral als partits d'esquerra

Entrevistem a Carles Lluch per la seua "Novel·la catalana i novel·la catòlica"

AMANIDA ELECTORAL: COMENÇA L'ESPECTACLE

text REDACCIÓ

Ja fa un temps que els principals partits polítics han donat a conèixer als seus candidats a l'ajuntament de Benicarló. Ara, a menys de 100 dies de les eleccions municipals, comencen a conèixer-se altres detalls de les llistes electorals. Qui seguirà en política, qui es retira...o a qui retiren. I els pactes preelectorals! Sorprenent a nivell de país el que han signat Compromís i Esquerra Republicana. Només en Gandia, de moment, es repetirà el mateix patró. A Benicarló anem, d'un pacte amb el Partit Popular, ara fa uns anys per una moció de censura, als camins de la independència.

L'esquerra independentista?

Compromís dona un gir cap a l'esquerra independentista al concórrer al costat de Esquerra Republicana del País Valencià (ERPv), la filial de la formació que presideix Oriol Junqueras. Aquest és el titular de la notícia que es coneixia aquesta setmana i que més s'ha divulgat per periòdics locals, autonòmics i nacionals. Ambdues formacions han formalitzat el pacte, que comporta que les formacions presentaran una llista electoral conjunta on també s'inclouran persones de caràcter independent que donen suport al projecte. De moment, s'han donat a conèixer les 3 primeres posicions de la llista, que estarà encapçalada per Marta Escudero, portaveu local de Compromís. El segon lloc l'ocuparà Ximo Bueno, figura emblemàtica dins l'història del valencianisme polític. Bueno va ser el primer regidor nacionalista valencià a Benicarló i responsable de la implantació de les polítiques valencianistes al consistori. A més, és actual director del CEIP Francesc Català. El tercer lloc queda reservat per a Josep Barberà, president local de Esquerra Republicana, que va encapçalcar la llista electoral d'aquesta formació a les passades eleccions municipals de l'any 2011.

D'aquesta manera, Compromís canvia radicalment als seus candidats en els llocs capdavanters i, malgrat recuperar a Bueno, renova la seua llista electoral. El Bloc, principal soci de Compromís, va arribar a anar en aliança amb CIU en algunes eleccions europees, però la formació valencianista ha donat un gir a la seua estratègia amb el pacte subscrit amb els independentistes. De fet, el Bloc va formalitzar a l'abril de 2013 la seua integració en la European Free Alliance (AFE) -«Aliança Lliure Europea»-, la coalició de formacions polítiques nacionalistes amb representació en el Parlament Europeu que inclou la Comunitat Valenciana en l'àmbit dels «Països Catalans».

Embolc electoral als partits d'esquerra

I és que els votants de molts municipis valencians hauran d'examinar molt bé les paperetes, abans de dipositar-les a l'urna, davant l'amanida de sigles, coalicions i noves formacions que es preparen. En moltes localitats, l'esquerra intenta fer llistes conjuntes amb l'objectiu de ser decisius després dels comicis i desallotjar el PP de la majoria d'ajuntaments. No obstant això, aquests acords no són senzills pels recels (i fins i tot enemistats), dels uns i els

ve de la pàgina anterior

altres, amb el que el mapa preelectoral valencià es presenta fragmentat i confús. Esquerra Unida és la que més oberta s'ha mostrat a aquest tipus de «candidatures unitàries», mentre que Compromís, conscient que la seua presència en el territori està més arrelada, tracta de preservar la seua marca i es decanta per acords amb independents que no li facen ombra. A aquest sudoku, s'uneix Podemos que no pot presentar-se com a tal i busca candidatures d'unitat popular i ciutadana sense tenir clar, a menys de 100 dies de les eleccions, com van a concórrer als comicis si mitjançant acords amb altres partits a l'estil dels Guanyem de Barcelona o Madrid o, en solitari, a través d'agrupacions d'electors.

El PSPV concorre en solitari

Qui segur que no formarà part d'aquestes coalicions i plataformes és el PSPV que les veu amb bons ulls (poden ajudar a agrupar el vot de l'esquerra i facilitar a posteriori pactes d'investidura), però que es presentarà en solitari per a intentar reflotar la seua marca. Els socialistes confien en els seus alcaldes i edils per a frenar la sagnia. En Benicarló, com ja va avançar La Veu, Xaro Miralles tornarà a encapçalar la llista electoral. Ja és segur que un històric de la política benicarlanda, Pepe Sánchez, no l'acompanyarà ja que es jubila. Miralles va detallar que en aquests moments està acabant de perfilar la seua llista electoral, que donarà a conèixer en breu.

Pescar en aigua tèrbola a molts agrada

El fet que en cada municipi (sobretot en els més grans) l'esquerra es presenta d'una forma distinta pot permetre al PP mantenir el control de les tres diputacions. I és que, per exemple, els vots d'EU a València (si finalment van sota el paraigua de Guanyem), no es podran sumar als d'altres

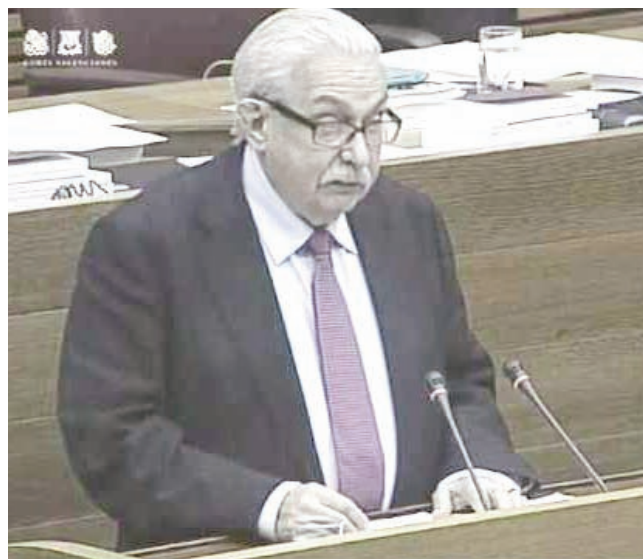
municipis del partit judicial on la formació vaja en solitari amb les seues sigles de tota la vida. Tampoc ajudarà que Podemos, en algunes localitats, es presente com partit i en unes altres com agrupació d'electors. D'aquesta forma, l'esquerra no sumarà i posarà en safata al PP el govern de les Diputacions. Mes encara quan el sistema d'elecció d'aquestes institucions afavoreix al partit més votat.

Per la seua part Ciutadans també ha anunciat que concorrerà en solitari a les municipals. És més que probable que el seu cap de llista siga Benjamín Martí, a qui poden acompanyar noms abans vinculats als Partit Popular o d'importants sectors socials i laborals benicarlandos. Amb la qual cosa, a nivell local, el més perjudicat, segurament, seria el Partit Popular benicarlando.

I la llista del Partit Popular

Juan Antonio Mañá no repetirà la llista de Marcelino Domingo a les municipals. Bàsicament perquè hi ha molts abandonaments. Així, ja està confirmat que es retiren de la política activa Sarah Vallés Burriel, José Joaquín Pérez Olló, Eduardo Arín Piñana, María Ortiz Roca i Marcos Marzal Roca. I el nom d'una dona sona amb força per a acompanyar a Mañá com a número dos: la històrica María Teresa Traver podria tornar a la banqueta popular. Tot això, però, és vox populi, ja que el candidat a l'alcaldia sosté que "a mí no m'ha dit ningú encara que no repeteix. Ens hem de seure i parlar molt". Mañá sap que esta "és una època de transició" i que cal valorar el treball que fins el moment s'ha fet a les diferents àrees municipals. "Ara hi ha gent que encara està treballant. Cal escoltar, des dels ciutadans als funcionaris i valorar el treball dels companys, encara que tots són gent molt vàlida", diu. Per a l'alcaldable popular "hem de fer una llista de consens entre tots, no la que el candidat vulga perquè no és una decisió personal". Entre les àrees que pensa impulsar en esta nova etapa està la de Participació Ciutadana, que creu no ha estat ben tractada en estes darreres legislatures.

Pel que fa a la política autonòmica, Jaime Mundo es jubila com a diputat i Marcelino Domingo prepara el seu salt al valencià Palau de Benicarló com a número vuit de la llista a les Corts Valencianes. *Cacao maravilla*.

ALUMNES DEL CIPFP BENICARLÓ D'INTERCANVI A FRANÇA

text ER

Set alumnes del CIPFP Benicarló, acompanyats per la professora Verònica Asensi, han participat en l'intercanvi amb el Lycée Professionnel Fernand Léger de Bédarieux (França)

L'intercanvi, del 2 al 6 de febrer, ha tingut per objectiu donar a conèixer com es treballa i estudia a França la formació professional, concretament els cicles formatius d'Instal·lacions frigorífiques i de climatització, i el de Producció de calor.

L'institut de Bédarieux, depenent de l'Acadèmia de Montpellier, és un centre públic on s'imparteix, com en el nostre, únicament formació professional.

Tant els alumnes com la professora han valorat molt positivament l'experiència, tot i les inclemències del temps, on també han pogut realitzar diferents visites turístiques per conèixer la regió Languedoc-Roussillon, i participar en la setmana cultural "Grècia d'ahir a avui" del Lycée. La visita de tornada al nostre centre, dels alumnes francesos amb el seu professor d'origen espanyol Francisco Sánchez, tindrà lloc el proper mes de maig. Esperem poder acollir-los tan bé com ells a nosaltres.

EL COROMINES SE'N VA AL CIRC: VISITA A UNA EXPOSICIÓ AL MUCBE

text IES JC

El divendres 21 de gener l'alumnat de 3r i 4t de l'ESO de l'IES Joan Coromines va visitar l'exposició El Circ. Aquesta mostra de pintures i escultures ha estat exposada al MUCBE durant els mesos de desembre i gener. La sortida va ser molt profitosa, ja que al lloc es trobaven els artistes que van facilitar informació sobre el procés de creació, tant a nivell tècnic com de motivació i contingut.

“Comencen els treballs...”, preelectorals?

text REDACCI

Comencen els treballs d'asfaltat de les voreres de la part alta del carrer Febrer Soriano.

Les màquines han començat a treballar ja en la millora i asfaltat de les voreres del passeig de Febrer Soriano, en el tram que va de la N340 fins a l'avinguda de Felipe Klein. Està previst que les obres finalitzen el 2 de març. El passat 9 de febrer van començar els treballs d'asfaltat de les voreres del passeig de Febrer Soriano, que suposaran una millora important per al trànsit dels vianants. Les obres, adjudicades a l'empresa Aglomerados Los Serranos, per 62.566 euros, afecten el tram que va de la N340 fins a l'avinguda de Felipe Klein i inclouen el canvi de faroles i de mobiliari urbà. Els treballadors de l'empresa IFF, que utilitzaven majoritàriament l'espai com a aparcament, podran estacionar els vehicles en una zona contigua habilitada per l'empresa. Les obres tenen un termini d'execució de tres setmanes i està previst que finalitzen el proper 2 de març.

Comencen els treballs de millora de l'entorn de l'ermita de Sant Gregori.

Els alumnes del taller d'ocupació Benicarló Conserva han començat a treballar en l'adequació de l'ermita de Sant Gregori. La zona de taules i paellers es renovarà completament i es remodelaran els lavabos per fer-los accessibles a persones amb discapacitat. Després de les sessions formatives, els 24 alumnes que integren el taller d'ocupació Benicarló Conserva han començat ja la part pràctica del programa amb l'inici de les obres de millora de l'entorn de l'ermita de Sant Gregori. Els treballs han començat

amb l'enderrocament de la zona dels paellers, que es reconstruiran amb material refractari, i amb la construcció d'una vorera de llambordes per a facilitar l'accés a la zona de berenadors.

Paral·lelament, s'adequaran els lavabos per tal de fer-los accessibles a les persones amb discapacitat i es folraran les taules de la zona de treball dels berenadors. Finalment, se substituiran les taules de formigó per altres amb una disposició més còmoda i en consonància amb l'entorn. Tots aquests treballs els duran els 12 alumnes de l'especialitat d'obra, mentre que els 12 alumnes que integren l'especialitat de pintura s'encarregaran de pintar l'ermita, els lavabos i les zones comunes. El taller d'ocupació Benicarló Conserva s'allargarà fins al mes de juny i té com a objectiu principal millorar les possibilitats d'ocupabilitat de persones aturades majors de 25 anys. Es tracta d'un programa mixt d'ocupació i formació promogut per l'Ajuntament de Benicarló i cofinançat pel SERVEF, el Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social i el Fons Social Europeu.

Es reprenen les obres del CEIP Ángel Esteban

Les obres de construcció del CEIP Ángel Esteban fa una setmana que s'han représ, després de l'aturada causada per la suspensió de pagaments presentada per una de les empreses. Les previsions són que el centre puga estar acabat per a l'inici del curs 2015-2016. Una vegada solucionats els problemes derivats de la fallida d'una de les empreses que conformaven la UTE encarregada de construir el CEIP Ángel Esteban, les obres s'han représ amb total normalitat. Les empreses constructores continuen sent les mateixes (Postigo Obras y Servicios SA i Vaseco), que a partir d'ara gestionaran el cobrament a través de certificacions d'obra, un sistema més ràpid que els permetrà recuperar liquiditat. A hores d'ara, els treballs de cimentació ja han finalitzat, així com l'estructura de l'edifici administratiu del centre. Si no hi ha cap altre imprevist, el centre podrà estar en funcionament per a l'inici del curs 2015-2016.

SENSE XALET I SENSE LLUM

text NAT LIA SANZ

El passat dia 15 de desembre, una pala entrava en la propietat de Joaquín Roca per a donar compliment a una sentència de l'Audiència Provincial de Castelló. L'ordre era enderrocar el xalet que havia edificat de manera il·legal en aquest solar de la partida Surrach de Benicarló. Esta setmana, dos mesos després, "l'ajuntament encara no m'ha restablert el subministrament elèctric", que es va tallar un minut abans d'entrar la pala per a evitar danys col·laterals. Joaquín diu que "el consistori només ha de signar un ofici demanant a Iberdrola que em restaure la llum. Joestic fart d'anar tots els dies i que no m'ho solucionen". L'enderrocament del xalet va concloure fa més d'un mes pel que el propietari assegura que "la llum ja hauria d'estar restablida de nou. Jo tinc el contracte amb l'empresa des del 2003, pel que tot és legal". La llum és necessària perquè en el solar hi ha vegetació "que és necessari regar. I per a fer-lo necessito la llum per a traure l'aigua del pou", recorda.

En aquests moments i donades les condicions climatològiques de l'últim mes "ja se m'han mort quasi totes les plantes" a causa de l'extrema sequedat que ha patit la ciutat. Joaquín assegura que aquest tràmit "s'està retardant de forma indeguda. No han tingut bastant amb arruïnar-me la vida al llençar-me el xalet que ara em fan la vida impossible amb aquest simple tràmit". Durant l'últim ple municipal la portaveu socialista, Xaro Miralles, va requerir a l'equip de govern sobre

aquest tema "i li van contestar que en pocs dies estaria solucionat. Ha passat quasi un mes i encara estem igual", va lamentar. L'afectat pensa seguir reclamant en el consistori "fins que em restablisquen el subministrament que em correspon d'una vegada per sempre".

Pedro López, regidor d'Urbanisme, va assegurar que "l'ajuntament ja s'ha posat en contacte via ofici i de forma telefònica amb Iberdrola para restituir el subministrament elèctric en la parcel·la de Joaquín Roca. " Nosaltres no li fem la vida impossible perquè hem fet els tràmits als que estàvem obligats. No li tenim que restituir la llum, ho té que fer Iberdrola quan ho considere oportú". López recorda que " aquest senyor ja va reconèixer que el seu habitatge era il·legal als tècnics municipals, segons va quedar arrellegat en l'informe del 2005 per una inspecció".

EL GRUP SOCIALISTA VOTA EN CONTRA DEL PRESSUPOST DE "SUBSISTÈNCIA"

text GSB

Divendres dia 13 de febrer l'equip de govern del Partit Popular va presentar per a la seua aprovació el pressupost general municipal per a l'exercici 2015.

El grup municipal socialista ha votat en contra d'un pressupost que el propi regidor d'Hisenda ha qualificat de "pressupost de subsistència". En efecte això és la conseqüència d'una política des de fa 24 anys duta a terme pel partit popular que ens ha portat a esta situació on els ingressos no generen recursos propis per implementar polítiques de recuperació econòmica del municipi ni per inversions importants o generadores de recursos.

El fet de que l'Ajuntament de Benicarló tinga que fer-se càrrec de partides de fins a 1 milió d'euros per costos que haurien de ser assumits per altres administracions, i altres costos fruit de la negligència en la gestió municipal, com és el cas ODEMIRA, ens porta a que no hi haja recursos suficients per a temes tant importants com la generació d'ocupació i les polítiques socials. En el capítol d'ingressos, la no aprovació del PGOU, el gran fracàs de l'equip de govern, fa que els ingressos per llicències d'obres i construccions siguen pràcticament nuls (24 000 €). La baixada de l'IAE demostra que les polítiques empresarials, d'emprenedors, d'inversions

productives i d'ocupació que ha portat a terme l'equip de govern no han existit. Les despeses reflexen el poc interès del partit popular en matèries com la promoció social on el pressupost serà insuficient per cobrir totes les necessitats. En promoció econòmica la quantitat de 60.000 € és ridícula per fer front a la necessitat d'unes polítiques de creació d'ocupació.

En Educació continuem sense tenir ajudes directes a les famílies en temes tant importants com beques menjador, llibres, viatges, guarderies etc. Ridícula l'aportació del pressupost a Joventut 15.000 €. No es fan polítiques de joventut, no s'ha apostat mai per este tema ni pel de participació ciutadana on es destinen només 2300 € que mai es gasten.

Una vegada més totes les inversions previstes es faran en operacions de crèdit. Estes inversions són inversions que no destinen diners ni per a l'arranjament dels camins rurals ni per a la rehabilitació dels edificis de titularitat municipal com l'antic centre de salut, l'edifici dels bombers, el de la plaça Dr. Pera i altres que es podrien rehabilitar per cobrir les necessitats de les diverses associacions i entitats que ho sol·liciten.

En conclusió el grup socialista a l'Ajuntament considera que després de 24 anys governant el partit Popular a Benicarló ens han portat a una situació on s'aproven uns pressupostos que no generen cap il·lusió ni que porten cap progrés al nostre poble, uns pressupostos de "subsistència" fets per un govern de subsistència.

LA GUÀRDIA CIVIL I ELS MOSSOS D'ESQUADRA RECUPEREN NOMBROSOS EFECTES EN L'OPERACIÓ MADRID-LLEVANT

text NAT LIA SANZ

fotos REDACCI

La Guàrdia Civil i els Mossos d'Esquadra, en la denominada operació MADRID-LLEVANT, en la qual es va detenir a 15 integrants d'una xarxa criminal, pels delictes de robatori amb força, atemptat contra agent de l'autoritat, falsificació documental, usurpació d'estat civil, receptació, contra la salut pública i pertinença a grup criminal, s'han recuperat nombrosos efectes procedent dels robatoris realitzats en els registres domiciliaris.

Als autors se'ls imputen 27 robatoris i poden estar implicats en altres 37 fets delictives comeses a Tarragona, Lleida, Huesca, Zaragoza, Teruel, Castelló, Almeria, Granada, Màlaga, Sevilla i Jaén. Així mateix, en el registres domiciliaris efectuats a Peníscola, Benicarló, Benicàssim, el Grau de

Castelló, i en un establiment de compra venda de joies a Reus (Tarragona), s'han recuperat nombrosos diamants i joies, monedes antigues, televisors, videoconsoles, més de 10.000 euros en metàl·lic, objectes de col·leccionista, escopetes, katanes i una pistola de avancarga entre altres efectes. Dels 15 detinguts, 7 han quedat ingressats a la presó i la resta en llibertat amb càrrecs.

Entrevistem a Carles Lluch per la seua “Novel·la catalana i novel·la catòlica”

text i foto LA CALAMANDA

A la teua teua trajectòria es troben diferents estudis que giren al voltant del catolicisme o cristianisme, és vocacional, interès personal, o ganes d'investigar en un terreny metafísic?

Hi ha un interès en el qual s'ajunten les raons purament intel·lectuals amb les personals. Considero mal coneguda la unió del cristianisme i la literatura, i tanmateix molt important en la cultura catalana del segle XX, i especialment suggestiva durant l'època de la postguerra. Hi ha certa tendència a considerar reaccionari el catolicisme, i els autors que estudio desmunten aquesta visió. A més, a nivell personal m'interessa, perquè uneix dos aspectes, cristianisme i cultura, que per a mi són fonamentals.

Per què vas escollir aquest tema per confeccionar i elaborar la teua tesi, ara publicada?

M'interessava fer la tesi sobre novel·la del període de postguerra. Altres corrents, com l'existencialisme o la novel·la psicològica, ja eren prou coneguts, i en canvi la novel·la catòlica, que és segurament tan important com aquells en la cultura catalana, havia estat poc o gens estudiada. Vaig llegir alguna de les obres, i em van atraure. El meu director de tesi, Jordi Castellanos, em va esperonar en aquest camí, ell també creia que calia dedicar-hi una tesi.

La investigació va obtenir un reconegut premi.

Vaig presentar la tesina al Premi Cristianisme i Cultura que convoca la Fundació Joan Maragall, i me'l van concedir, l'any 1998. Hi estudiava uns antecedents dels anys vint i trenta. Es va publicar l'any 2000 amb el títol *La novel·la catòlica a Catalunya. Precedents teòrics (1925-1936)*.

Quants anys vas invertir i quines serien les troballes més sorprenents al llarg de la teua investigació?

Ha estat una història atzarosa i amb moltes interrupcions. Entre els anys 1996 i 1999 m'hi vaig dedicar a temps quasi complet, gràcies a una beca d'investigació de doctorat. Durant els anys posteriors, anava avançant a base de restar temps a les vacances i amb escapades puntuals a les biblioteques barcelonines. Entre 2008 i 2009 vaig dedicar nou mesos d'excedència a fer la redacció de la tesi.

La troballa més sorprenent seria comprovar l'impacte real que un corrent que avui en dia pràcticament ningú no coneix, la novel·la catòlica, va tenir durant dècades a tot Europa, i també a Catalunya. I també la descoberta d'obres absolutament impactants, com *Incerta glòria* de Joan Sales, o *El mar*, de Blai Bonet, obres mestres al meu entendre.

A que et refereixes, o ens referim, quan parlem de novel·la catòlica?

La novel·la catòlica era un corrent novel·lístic que intentava indagar en el sentit de la vida humana, com altres corrents de l'època (l'existencialisme, per exemple), però ho feia des d'una perspectiva religiosa. Alguns dels autors més destacats són molt coneguts, com Graham Greene; altres van ser molt cèlebres durant la postguerra i ara han caigut en cert oblit, com Georges Bernanos o François Mauriac. Presentava una visió de l'home com un combat entre el bé i el mal: un home

en conflicte, en contradicció, pensem que acabàvem de sortir de l'experiència de la segona guerra mundial. La visió de la vivència religiosa que mostra és també ambigua i contradictòria, gens “beata”.

El llibre tracta essencialment de tres escriptors referents. Per què?

Senzillament, perquè Joan Sales, Xavier Benguerel i Blai Bonet són els tres autors que van dur a la pràctica de manera més conscient una aproximació a la novel·la catòlica en català. Tot i que difereixen molt entre ells, la qual cosa també indica que la novel·la catòlica és un corrent molt divers.

Quines coincidències i diferències hi podem trobar entre ells, de manera genèrica?

Tots tres mostren la influència temàtica dels grans autors de novel·la catòlica, especialment Bernanos i Greene: la preocupació existencial i transcendent, el tema del mal en el món. Però, de fet, si llegim les seues novel·les veurem unes diferències profundes de to, si bé no tant en el sentit d'allò que volen expressar. Sales parteix de l'experiència històrica concreta de la guerra civil, i presenta uns personatges als quals el conflicte bèl·lic porta a interrogar-se sobre el sentit de la vida. Benguerel és segurament el menys original i fa novel·la psicològica amb molta influència de Mauriac. Bonet és, en canvi, el que aporta una obra més personal i original, pel to poètic de les seues novel·les, i pel caràcter torbador dels seus personatges, obsessionats amb la idea del mal; és també l'autor més metafísic.

Creus que autors com els que investigues al teu assaig, persones com Sales, Benguerel i Bonet, estan reconeguts com autors de prestigi?

La figura de Joan Sales ha gaudit en els últims anys d'una gran revaloració, i avui en dia és considerat, efectivament, un dels quatre o cinc millors novel·listes catalans del segle XX.

ve de la pàgina anterior

Blai Bonet, en canvi, mereix ser rescatat, sovint se'l valora més per l'obra poètica (i encara no prou) i s'obliden les seues novel·les, que són absolutament fascinants, modernes i perturbadores. Xavier Benguerel no gaudeix avui dia de gaire prestigi, però va tenir un paper molt important en el desenvolupament del gènere novel·lístic durant la postguerra.

Aquestes novel·les no promulgaven cap caire moral o conservador, aleshores, tampoc no guardaven cap espècie de formula moral, allò que es podria anomenar 'històries exemplars'. Llavors, indaguen i es fonamenten en l'experiència i la condició humanes?

Efectivament, intentaven defugir el risc de fer moralitat, com s'ha fet molt sovint des de posicions confessionals. El conflicte religiós que mostren és interioritzat, i per tant es troba a un altre nivell que la moral. Tampoc pretenien demostrar ni convèncer de res, sinó que se servien de la manera cristiana d'entendre l'home per a explicar què és ser home enmig d'un segle convuls i en crisi humana permanent.

Quines coincidències hi podem trobar en l'estil i temàtica de la novel·la catòlica europea que va sorgir en aquells temps a països com França o Anglaterra i l'escripta als Països Catalans?

Cada autor català era diferent, com he dit. Coincidències temàtiques n'hi ha moltes: la visió d'una cristianisme paradoxal, ambigu, contradictori i angoixat; la predilecció per personatges poc edificants, que viuen dominats per alguna baixa passió, pel mal o fins i tot pel crim; la presència d'un personatge capellà com a excusa per a introduir determinats temes transcendentals; la crítica de la hipocresia farisaica de molts cristians... Quant a l'estil, la predilecció per l'ús de la primera persona, perquè afavoreix un to de confessió personal que s'adeia a la temàtica.

Posteriorment a la Guerra Civil, la llengua com a ens social perseguit, va trobar un paraigua sota el qual mantenir-se dins de l'àmbit de la novel·la catòlica?

No tant en la novel·la catòlica, com dins d'alguns àmbits d'Església. A Catalunya, l'Església va ser un espai que es mantenia fidel a la llengua i la cultura pròpies, i on es permetia certa llibertat pel fet que l'estat franquista era oficialment catòlic. A la llarga, en els àmbits eclesials es va covar part de la resistència cultural catalana, i més endavant fins i tot política. L'Església catalana va jugar un paper cabdal en la resistència al franquisme.

A partir dels anys seixanta, ja podem trobar aquest tipus de novel·la traduïda al català. Estem parlant de l'excepció?

Les traduccions al català van ser prohibides pel franquisme fins als anys seixanta. Per tant, la novel·la catòlica europea es

va llegir bé en llengua original, bé traduïda al castellà, durant els anys cinquanta. Quan es traduï al català, tot i que es va fer de manera massiva, la seua influència començava a decaure.

Hi ha qui creu fermament que l'anticlericalisme té raons de ser de pes, que s'ha construït històricament a pols l'antipatia. Un coneixement més profund de la literatura al voltant d'aquest estament, mitigarà o potenciarà aquesta sensació?

La novel·la catòlica, certament, dona una visió del cristianisme més oberta de la que es té des de sectors no confessionals. Perquè és una novel·la amb una visió més evangèlica, menys proselitista, de la religió. Els protagonistes de les

novel·les dubten, es plantegen més preguntes que respostes, i aquesta sensibilitat resulta més pròxima al lector. Era una novel·la que volia donar forma narrativa a les inquietuds i interrogants existencials de l'home i la dona, i això és vàlid per a qualsevol lector independentment de creences.

Tenim, en general un gran desconeixement sobre autors del territori de parla catalana que s'han desenvolupat en aquest àmbit? Quines obres aconsellaries?

No només en aquest àmbit, crec que en el nostre entorn no coneixem prou la nostra literatura, que ha donat autors i obres de gran vàlua. Pel que fa a la novel·la catòlica, aconsellaria sobretot dues novel·les, que ja he esmentat. *Incerta glòria*, de Joan Sales, la seua única però magna novel·la, una obra complexa que ofereix moltes i riques lectures, i un gran testimoni de la guerra civil. I *El mar*, de Blai Bonet, del qual també recomanaria *Judes i la primavera*: són novel·les molt atractives, diferents, molt líriques, en què importa més el com que el què s'explica. De Xavier Benguerel destacaria *El testament* i *L'intrús*, obres fetes amb gran ofici.

La religió, la manera d'entendre la religió catòlica, o el cristianisme, no té pàtria, ni màtria ni fronteres?

Certament, tot i que els autors que estudio tenien tots molt clara la seua catalanitat, i de fet Sales i Benguerel van viure a l'exili pel fet d'haver-se compromès amb la causa política i cultural catalana. Són autors que demostren que es pot ser nacionalista i creient sense contradicció.

Que té a vore Vicent Andrés Estelles amb la novel·la catòlica catalana, un poeta que també has estudiat? El lligam podria estar en un cert humanisme, o són interessos paral·lels però que no tenen res a vore?

No tenen res a veure. A banda de la tesi, de manera puntual m'he dedicat a fer estudis sobre altres autors que m'han interessat. Tot i que, pel fet de començar a escriure en la mateixa època, comparteixen aquella preocupació existencial, la reflexió humanística en un moment de postguerra.

EDITORIAL

972

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Guirigall polític

Sens dubte, aquesta comtessa electoral, almenys a primera vista, pot resultar d'allò més moguda, per no dir, fins i tot, divertida (periodísticament parlant).

I és que, tal com hem indicat al titular, el guirigall de partits, i les apostes que se barallen, no deixen gens clara quina serà la formació que s'emportarà el gat a l'aigua. I, si alguna se l'emporta, tal volta serà una mica remullat, per la qual cosa, com als felins no els agrada l'aigua, pot sortir per cames ajudeu-me.

Com no, la nota més cridanera d'aquest ventall polític que se'ns presenta, a banda dels partits nous, és la coalició que han fet Compromís-Bloc amb Esquerra Republicana. Certament, tot i arribar una mica tard, segurament, per a les esquerres, podria ser una bona notícia a l'aglutinar un vot natural, nacional i independentista, que, d'altra manera, per separat, sempre ha acabat beneficiant el partit més votat, o siga el PP. I si a això li afegim, al Bloc-Compromís, el retorn d'un històric, com és Ximo Bueno, la cosa és, encara, més sorprenent. S'haurà de veure amb quins marges de maniobra, l'aparell del partit, en el cas de Compromís, deixa moure tant a Bueno com a Barberà. Els antecedents del

pacte amb el PP, amb les llavors noves incorporacions de sortida que fa uns anys van provocar una ruptura a dins del BLOC, són un llast, si continuen, que caldrà visualitzar.

Pel que fa als partits nous, les dos agrupacions d'electors, la de Podemos i la de Ciudadanos, segurament tindran també, el seu paper important a dir en aquesta travessa política. És cert que, cadascuna, des de posicions ideològiques, possiblement, antagòniques, tot i que, com a nous, poden atraure gent molt diversa. El que està clar és que, si aconseguixen tancar una llista amb noms que no han estat esquitxats per la polèmica política, sobretot el Podemos benicarló si tanca la maror interna que ha tingut a l'hora de definir la seua direcció interna, on s'hi volien colar alguns rebotats d'altres partits, poden ser decisius, a partir dels vots que poden arrossegar degut al carisma dels seus candidats estatals, a l'hora de possibles pactes futurs.

El Partit Socialista és el que inicialment té menys canvis a la vista, tret de la Jubilació de Sánchez, un altre històric que en aquest cas se'n va, i caldrà veure com tanca la seua llista amb Xaro Miralles al capdavant que, ara per ara, ha estat, sense cap mena de dubte, l'única oposició, objectiva, al govern del PP.

El PP ha estat l'últim en sortir al camp, per allò de la foto futbolera dels candidats provincials, on Juan Antonio Mañá serà qui haurà de batallar per matindre uns vots que, ara per ara, sembla complicat que pugua aguantar. Vots de rebotats del seu partit poden anar a parar a la llista de Ciudadanos que, tot i no considerar-se una mà, esquerra o dreta, seua, això ho deixem a criteri de cadascú, pot fer-li bona cosa d'ombra. Tot i així, Mañá, manté un carisma que pot aglutinar un PP que, amb el final d'etapa de Marcelino, semblava deambular en una mar bastant revolta on s'albira que hi haurà més natges que cadires per seure.

Tenim el corralet Ple. Ara falta saber qui farà de gall.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: Al nostre amic Carles Lluch per la publicació del seu nou llibre "Novel·la catalana i novel·la catòlica. Per a nosaltres és totun orgull tenir persones de la seua capacitat en la nostra nòmina de col·laboradors. Enhorabona!

Panissola: Als polítics per començar quasi totes les obres tres mesos abans de les eleccions municipals. Si forem malpensats diríem que no es casual. De tota manera no vol dir que les acaben. Huarien de ser eleccions cada any. Segur que anirém millor.

twitter: @Elstafaners mail: veubenicarlo@gmail.com

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL·LA

Col·la
XAVIER
RAMON PA
JESÚS M
J.M. SA

X CONCURS DE TIR I ARROSSEGAMENT

text GREGORIO SEGARRA

La X Edició del Concurs de Tir i Arrossegament de la Carxofa de Benicarló va tenir de nou com a vencedor, en la categoria regna, a "Rogante", d'Andrés Serrat, seguit de "Killer" de Francisco Javier Marín. En la resta de categories els vencedors van ser: 1a categoria: "Alborán", d'Antonio Bosch; 2a categoria: "Willy", d'Antonio Senar; 3a categoria:

"Hermoso", de Javier Prades, que va ser, a més, el guanyador de la Carxofa de Cristall al cavall amb més metres recorreguts, i 4a categoria: "Titanic", de Ramón Serveo. Van participar en la prova, que era, a més, la primera prova puntuable de la lliga de la Federació de Tir i Arrossegament de la Comunitat Valenciana 2015, 80 equins de poblacions com Benicarló, Castelló, Ondara, Peníscola, Benimeli, Dénia, Sueca, Burjassot, Alginet, Silla o Montcada.

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4

info

La informació que es multiplica

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassò

www.3x4.info

La CALAMANDA

benicarló al dia

diario digital de benicarló

LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, BURRIEL, NATÀLIA SANZ, CARLES LLUCH, RÍ, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Magdalena airport

La setmana passada ens vam fer ressò de com l'avió de l'equip de futbol del Vila-real, fent bo el seu eslògan de campanya promocional, va haver de fer això mateix, "Endavant", en l'aterratge de l'avió que portava a l'equip groguet de tornada a casa. Així, en una maniobra fins ara no coneguda al nostre aeroport de l'agüelito (tampoc és que en facen moltes tenint en compte que allí no aterren

text LA COLLA DE TAFANERS

ni les gavines), per a més senyes en l'argot aeronàutic, segons ens han dit, "touch and go", se'n va anar a aterrar a València. Però bé, tot i l'anècdota que suposa haver d'aterrar a València tenint com a destinació el camp orellut, el que ara circula per la xarxa és una altra versió d'aterratge, més propera i casolana, com és fer-ho a la Magdalena. Sí, el que llegiu, a la Magdalena. Nosaltres, descreguts de mena que som, pensàvem que ens estaven prenent el pèl... però no! I és que, per evitar problemes més greus, ens han dit que aquesta maniobra, que pot passar en dies de vent (típic a ca l'aguelito, per a mostra l'endavant del Vila-real), és menys arriscada i perillosa en la versió magdalenera i, damunt, més suau i esponjosa. I si no us creieu, ací us reproduïm la imatge que demostra la veritat, i la dolçor, de la nostra afirmació.

Autobús de carxofa

Està clar que amb avió, les carxofes benicarlandes, a Granada, i més sortint del camp de l'agüelito de dalt, ho tindrien complicat per arribar a destinació. Però bé, amb autobús, un mitjà de transport més barat, el nostre alcalde li les va poder lliurar al president del Granada Club de Futbol. La instantània del nostre Marce regalant-li una capseta de la nostra més preuada hortalissa segurament la podrà emmarcar en el que segurament serà un dels seus últims actes de representació. Endavant... carxofa!

Marcelino Domingo Pruñonosa

22 horas · 🌐

El President del Granada en carxofes de Benicarlo!

[Ver traducción](#)

Ple d'ajupits

Com ja vam comentar fa unes setmanes, i pel que sembla continuem igual, això d'anar trobant "tumbados", per part de la nostra policia local, s'ha convertit en habitual en la prosa dels seus partes policials. De vegades objectes, altres, persones, quan no, arbres,... certament tot un univers

ve de la p gina anterior

d'arrossegats. Però tranquils, no patiu, no farem ací un panegíric poètic de tots els ajupits que han circulat pel terra últimament a ca nostra i que han descobert els nostres municipals, segurament no em tindríem prou amb aquestes planes per contar-los, només farem referència al d'aquest, del dia 13, a les 10:25, on, amb la seua poètica habitual, ens indiquen "Asistencia a un varón tumbado en el suelo de la Calle San Francisco. No requiere asistencia." Com comentàvem, un altre "varon tumbado" que havien d'assistir però que al final no va requerir la seua assistència. No sabem que els va fer prendre aquesta decisió inicial d'assistir-lo però, segurament, el fet d'estar ajupit degué provocar un acte reflex de comprovació que no hagués pres mal. O a millor, com en casos anteriors, per una qüestió de seguretat... en el trànsit de vianants (suposem no devia estar al mig de la calçada atés que no parlen de vehicles rodats), no sigués que algú entropessara amb ell... i prengueren mal tots dos. En fi, que de "tumbados... al suelo", no va passar la cosa. I no va caldre cridar a l'assistència mecànica.

Genètica falleropolicial

L'expressivitat amb que enfoquen els actes fallers els nostres policies locals, sens dubte, seria mereixedora d'un estudi més acurat per part d'experts millors qualificats que nosaltres. Però vist que això no passa quasi mai, atés que el personal de l'Univers Fallero (els millors especialistes en aquesta matèria folkloricofestera existents, però dropos de mena on els hi haja, que diuen, "treballen", en aquesta casa), porta de vacances avançades des de fa un grapat de mesos (només surten quan els interessa), hem estat els tafaners els que hem hagut de prendre el relleu per intentar explicar aquesta mena de simbiosi falleropolicial,

escenificada en un dels seus últims partes: "08:00 Colaboración con la comitiva de la Falla La Paperina en su "despertà". I és ací on ens sorgeixen tot tipus de dubtes pel que fa a quina ha estat, o és, aquesta col·laboració entre la comitiva fallera i el cos policial. A saber, si els obrien el camí per a major gaudi i expressivitat del també cos faller, per exhibir així la seua indumentària, o participant de la comitiva, fent puesto als despertaors coeteros que també exhibien el seu catàleg de material pirotècnic de mà. O si, en el que seria un acte de pur reflex de protecció innegable, separant aquests bojos del coet, dels que van de passeig amb el seu vestit regional valenciano. O, qui no ens diu que, per la mateixa raó, s'acoblen tots dos, en el que seria el sùmmum d'aquesta simbiosi, formant el nucli de la que seria la primera falla policial del "mundo mundial". I damunt, a Benicarló!

Indumentària made in xina

Una cosa més, per tancar aquest tema, tot i no ser excessivament de la nostra competència, però que calia comentar, els tafaners hem descobert que no tots és or en aquest noble art de la roba de festa valenciana. I és que podem afirmar, sense por a errar-nos, que l'intrusisme asiàtic també ha arribat a la nostra tradició més valenciana: la indumentària fallera. S'imaginen que les nostres falleres portaren les

seus sinagües o cancons, o els fallers, la faixa o el mocaor, fetes a la Xina? Doncs, a millor, no seria tan estrany. Fins i tot, fet a la cantonada, en un taller clandestí, sense cap tipus de cura ni mirament a la nostra tradició, pels mateixos xinesos ací instal·lats. No, no pot ser de cap de les maneres, si el que volem és que les nostres falles tinguen el seu segell de qualitat. O com a molt, com han fet els nostres pirotècnics que, fins i tot, han superat ja, als inventors de la pólvora: els mateixos xinesos. Qualitat sí, clandestinitat no. Un tema, sens dubte pels experts de l'Univers.

Cohabitació d'esquerres nacionals

Bé, canviem de tema, que amb tant de valencianet, amb aquesta marxa, fins i tot, nosaltres, tradicionals on els hi haja, com ho mostra el nostre logo de capçalera, haurem de canviar la nostra indumentària típica amb boina i espartenyas, pel vestit de torrentí. Però al que anàvem, heu vist com açò de les eleccions ja mou de debò? Resulta que per a les properes votades, els dos partits més esquerrans del nostre pati benicarlendo, han signat un pacte de comunió i aniran de la maneta a les properes votades. El que no s'havia aconseguit en més de trenta anys, ho ha aconseguit la crisi en dos bufits. Compromís, o siga el Bloc, cohabitarà amb Esquerra

ve de la p gina anterior

Republicana ací a ca nostra. Vorem si aquest amor d'última hora serveix per a fer regeneració política i fa entrar aire de renovació en una esquerra valenciana que poc, o no res, s'ha escoltat en aquesta legislatura. O si aquesta cohabitació de temporada, amb la repesca d'un històric de la UPV, Bueno, seran suficients motius per fer-lo ressorgir qual au Fènix... o acabarà consumit amb les seus pròpies cendres. *Bueno, bonito i barato?*

Frases lapidàries

Un home savi sempre pensa el que diu i mai diu el que pensa. L'advertiment consisteix a amenaçar per les bones. De vegades, has de fer el que marca la llei, tot i el que et diu el cor. No hi ha opinions ni accions estúpides, només estúpids que opinen i prenen decisions.

Una rotonda anti-gps

Duen les males llengües que últimament es ve produint a Benicarló un fenomen paranormal. Resulta que, per un motiu que ara desvetlarem, al voltant de la rotonda del camí peníscola, on hi era l'escorxador, estan apareixent multitud d'aparells Gps destrossats al terra. Lluny de ser aquest un de tants misteris que succeeixen en la nostra ciutat, el motiu d'aquest *GPScidi* no és un altre que el curiós cartell que han col·locat en la

ENTREVISTA A LOS ALCALDES DE LA PROVINCIA

BENICARLÓ

MARCELINO DOMINGO PRUÑONOSA

“En ocasiones, tienes que hacer lo que marca la ley, pese al corazón”

rotonda, aqueix que diu "Saint Pol de Léon". Aquest cartell, com sembla que ens dóna la benvinguda a la ciutat francesa del mateix nom, fa que els indignats conductors pensen que s'han perdut i que son

al país veí i, segons sembla, descarreguen la seua ira en els aparells gps. Coses que solament passen ací, inclús algú ha atacat directament a un dels cartells, que ha fugit. Esgarrifós.

ELS DIVENDRES DEL SETRILL

DIVENDRES 27

A les 20 h, interessant XARRADA sobre el projecte ROSHIKA HELPING HANDS (suport a les escoles públiques d'un xicotet poble rural del Nepal, Khalte), a càrrec de Rajan Dhungana (Director i coordinador del projecte) i projecció d'un vídeo de Tonyo Fibla, muntat a partir de fotos de les escoles de Khalte.

A les 21 h, SOPAR NEPALÍ SOLIDARI (12 €). El sopar

consistirà en dal bhat, el menjar típic i diari del Nepal actual (arròs bullit acompanyat per una sopa molt clara de llentilles, tarkari (verdures estofades), saag (espècie d'espinaacs), achaar (salsa poc picant) i masu (carn). Tot això regat amb aigua (el vi no el coneixen). En acabar de sopar, una copeta de raksi (una espècie d'orujo).

Places limitades (50). Cal apuntar-se: Rosa Lourdes (686 10 03 31) o Tonyo (649 60 83 64). (Si no contesten envieu missatge).

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Mire, senyora Garcia, aquesta vegada li he de donar la raó a aquest respectable senyor que té un fill que escriu sobre futbol a aquesta publicació. Vist el gran allau de gent del nostre poble que es va desplaçar a Vila-real a vore un partit de futbol que jugaven els de groc contra el Granada, no vaig poder aguantar i vaig posar la televisió a vore si veia algun conegut o gaudia de la gran promoció que se'ns feia per la televisió. No cal dir que la promoció televisiva del nostre poble va ser tan gran que ningú no se'n va assabentar. No sé si la idea era promocionar el nostre poble entre la gent de Vila-real. Si la intenció era aquesta, ben segur que es va aconseguir. Ara, si del que es tractava era de tindre un ressò estatal, l'espifiada va ser total. A mi em fa l'efecte que la intenció del senyors Roig i Llana no era una altra que omplir aquella grada reservada per als dels pobles que van de gorra. No entraré a jutjar el greuge comparatiu amb altres pobles veïns com va fer el senyor Peris pare. A mi el futbol no me perd, encara que he de reconèixer que m'agrada, i per això vull dir que el partit, vist des del silló va ser autènticament soporífer. A l'anomenat "camp del silenci" érem majoria els benicarlandos, encara que ningú no ho hagués dit mai. Si no arribem a anar nosaltres, l'aspecte del camp hagués segut realment patètic. Però no passa res, això del pa i circ no ha perdut vigència. El que no vaig a comentar és l'eslògan que ha triat el Vila-real per a aquesta campanya per portar gent al camp.

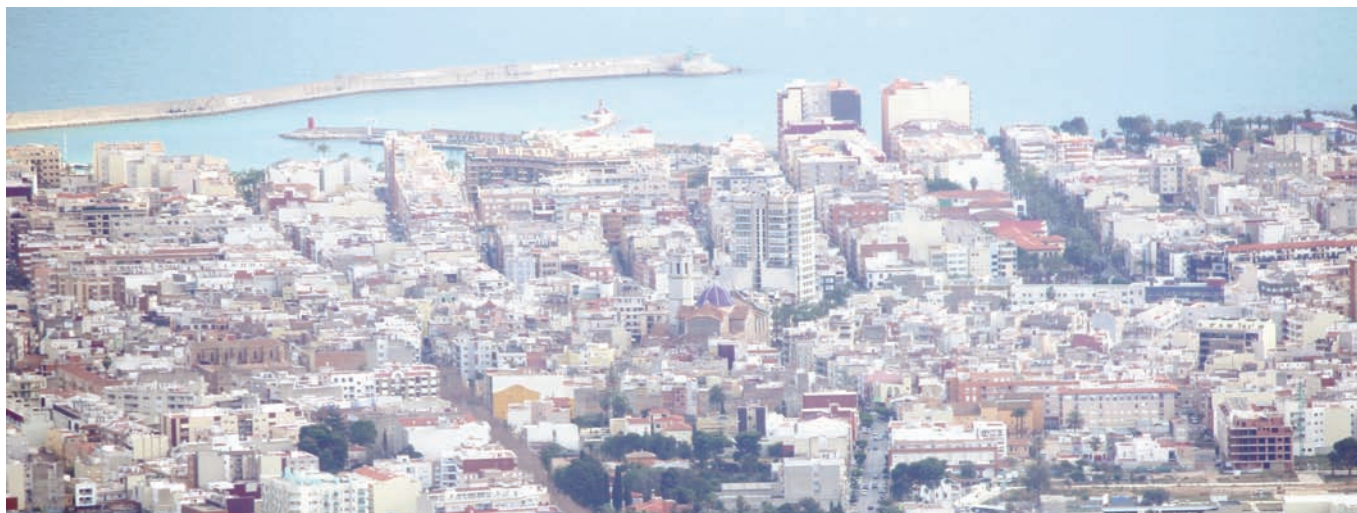
Ara mateix la pregunta que em faig després de passar per la pàgina cinc és si eixe famós aparcament subterrani que van fer al costat de les mongetes ens feia tanta falta. Si fa tres anys que està acabat, i els mateixos que es troba tancat, no sembla que haja estat una necessitat tan imperiosa per al nostre poble. L'ascensor s'ha fet malbé, com suposo que els aparells extractors d'aire o les portes. De l'interior millor no

parlar-ne, perquè segur que hi haurà tones de brutícia. Ara jo també em pregunto si aquesta deixadesa no hauria de comportar una certa responsabilitat d'algun tipus. De moment, aquests quasi milió i mig d'euros no han aprofitat per a res, i podríem dir que han estat vilment malbaratats. A més a més, si algun dia es pretén posar en funcionament aquesta instal·lació, les despeses seran quantioses. Algú respondrà? Qui haurà estat el culpable? Jo ho tinc clar: no ningú. En les inversions públiques no hi ha mai responsables, sobretot quan ens trobem en un cas com aquest. És molt fàcil repartir diners quan no són teus, i més si es tracta de fer una fona amb marbre de Macael.

De la volta als aljubs només hem vist els cuiners, i no la gent que va desafiar el fort vent per tal de pegar-se una bona passejada pel terme. No és que li estiga llevant mèrit als cuiners, però omplir la pàgina amb aquestes fotos i no posar-ne cap dels aljubs ni dels participants...

Gran operació contra la delinqüència al nostre poble. Clar, qui hauria de pensar que a un poble tan avorrit com el nostre es pogués instal·lar una banda de delinqüents tan important. Potser per això van triar el nostre poble. Per la seua tranquil·litat, pel seu tarannà submís, pel "dolce far niente" que es desprèn de la seua activitat. Nosaltres no estem acostumats a aquestes coses de bandes organitzades i delinqüents de pel·lícula. Que ens deixen tranquils, que nosaltres ja ens apanyem amb el que tenim però això sí, que no ens toquen res. Pel que he llegit es veu que va ser una operació de les grans, i que es desplaçaven a molts indrets de l'estat a apropiarse de les coses dels altres. És impressionant la foto de portada amb més de dotze policies preparats per a actuar.

Per a acabar, tornaré a anar a demanar-li al meu llibreter de capçalera el llibre de Petros Màrkaris del que parla Joan Heras. Se m'acumula la feina. Que tota siga com aquesta.

El Club Bàsquet Benicarló va obtenir bons resultats el cap de setmana passat

text i foto VICENT FERRER

SÈNIOR MASCULÍ AUTONÒMIC

Jovens Eliana 81, C.B Benicarló 58

Dolorosa derrota davant d'un rival al que s'havia guanyat en la primera volta, que als valencians açò va semblar motivar-los en en gran mesura. El primer quart va començar amb un Benicarló pressionant i avançant-se en el marcador en els primers minuts, però els locals van reaccionar ràpidament i van remuntar al final del quart. En aquest primer quart es va acabar el Benicarló que ja no va ser capaç en cap moment de tornar a ficar-se en la lluita. En la resta del partit l'Eliana va dominar el partit a plaer. Una vegada més l'equip del CB Benicarló va mostrar la cara més pobre en un altre desplaçament.

SÈNIOR MASCULÍ 2ª ZONAL

CB Benicarló 56, Puçol 39

El partit va començar mancat de concentració, com quasi sempre i va costar ficar-se en ell (0-7). A partir d'ací van començar a defensar una mica millor i el partit s'igualà al final del primer quart (11-11). En el segon quart es va millorar la circulació de pilota en atac i aconseguim arribar al descans 6 a dalt. En la segona part va seguir la tònica amb la qual havia acabat la primera part, una bona defensa que per moments va semblar asfixiar als rivals. Les diferències van anar augmentant poc a poc, fins al resultat final. Important victòria davant un rival dels importants del grup, i l'equip mostrant bon compromís i actitud positiva que cal seguir millorant en molts aspectes.

JUNIOR MASCULÍ 1ª ZONAL

CB Benicarló 59, Port Sagunt 50

Partit molt dolent dels benicarlandos davant el penúltim classificat. És incompreensible com un equip que ha sigut capaç de competir i donar-los un esglai als tres primers, baixa tant el nivell en partits teòricament assequibles, semblant altres jugadors. La primera meitat va ser per al Sagunt, arribant a dominar en el descans per 25-30. En la represa l'equip va eixir amb més actitud, la qual cosa no canvià la imatge donada. No és la primera vegada que es juga amb foc i és molt probable que acaben cremats. L'única cosa positiva és la victòria.

JUNIOR FEMENÍ 1ª ZONAL

CB Benicarló 47 Bàsquet Sedavi 35

Bon partit el jugat, malgrat anar sols amb 7 jugadores. Partit molt igualat en el qual costava molt anotar, fins al tercer quart (29-26). A partir d'ací el partit es va trencar, la defensa zonal va funcionar i es va dominar el rebot. En atac es va jugar amb intel·ligència, el que es va traduir en una còmoda renda de 9 punts, faltant 5 minuts, arribant al final amb tranquil·litat. Llàstima de no comptar amb una plantilla més àmplia, doncs els resultats serien molt millors. Enhorabona a les jugadores que ho van donar tot a la pista.

CADET MASCULÍ 1ª ZONAL

CB Benicarló 65, Escolàpies B 56

Primera victòria de la temporada contra un rival que venia de perdre a casa davant del Vinaros, de 18 punts, amb molts dels seus jugadors de primer any. Els baixos percentatges especialment en tirs des de dins de la zona van impedir una victòria més clara. Es va dominar el partit des de l'inici i la diferència no va deixar de créixer fins al final tercer quart, divuit a dalt. No obstant açò, els visitants van saber reaccionar a força de triples, ajustant així el marcador final. Cal seguir millorant perquè fallant tant es guanyaran pocs partits.

CADET FEMENÍ 1ª ZONAL

CB Benicarló 38, CB Castellon88

Partit dominat de principi a fi per l'equip contrari, primer de la primera fase i seriós aspirant d'aquesta segona també. Un rival molt compenetrat. Molt bona actitud de les seues jugadores de les quals hem de prendre exemple. Queda el consol de guanyar últim període per 10-6, encara que de poc val després de perdre de 50 punts. Cal esforçar-se molt més tant en actitud com en lluita, en cas contrari pot ser una temporada per oblidar.

INFANTIL MASCULÍ 1ª ZONAL

CB Benicarló 56, CB Borriana B 45

Una vegada més després d'un inici molt bé es cau en una falta de concentració total, doncs es va tirar una renda de 12 punts i es va haver de sofrir enfront d'un flux rival fins a la part final del partit, on es torna a estar per la labor i al final s'aconsegueix guanyar amb una certa claredat. O es millora, o els propers resultats, davant d'equips molt millors que aquest pot resultar, com a mínim, bastant dolorosos.

Altres resultats

Aleví Roig 47, CB Nules 46

Aleví Blanc 46, CB Borriana 33

Aleví Femení 36, CB Villarreal 25

Benjamí 27, Torreblanca 23

Bàsquet: Un centenar de jugadors del CB Benicarló van presenciar el Joventut-Barcelona, gràcies a la directiva catalana

text i foto VICENT FERRER

Quasi un centenar de jugadors i directius del Club Bàsquet Benicarló es van desplaçar a Badalona per a presenciar el partit Joventut-Barcelona. Gràcies a la

Penya per totes les facilitats rebudes en aquest viatge, que va ser una autèntica festa per als jugadors benicarlandos. Els jugadors del primer equip verdinegre van posar amb els joves jugadors, abans de gaudir del partit.

QUÈ MÉS VOLEM?

text VICENT T. PERIS

Marcos Cano va jugar diumenge passat un dels millors partits de la temporada. No, no, el millor, sens dubte. No sé fora de casa si n'haurà tingut algun de més encertat, però ací al poble segur que no. Va demostrar que és un futbolista d'una o diverses categories superiors. La seua qualitat l'ha exhibida en altres ocasions però, en general eren espurnes, detalls, «destellos» que en diuen en castellà, que permetien intuir que té molta i molta classe, molta elegància i molt d'olfacte de gol. Contra el Benicàssim ho va fer tot bé. Desmarcar-se, centrar amb l'esquerra, amb la dreta, obrir espais, driblar com si en comptes d'una samarreta portara un frac, rematar els dos peus i el cap i també, per no perdre el costum, protestar fins que l'àrbitre li va treure una targeta groga. Si la virtut suposo que teologal de la constància l'acompanyara més caps de setmana a hores d'ara estariem orgullosos a Benicarló de tindre una figura a, com a mínim, segona divisió B.

Contra el Benicàssim ens tornàvem a jugar molt. Com quasi sempre aquests darrers mesos. Els resultats dels rivals directes, a més, no havien acompanyat. Una altra final. Està la classificació bonica. Hi ha cinc equips que ja tenen més de quaranta punts i que van a la seua i la resta de grup en una setmana podem passar de posar-nos sisés a posar-nos a tres punts del descens. Per cert que, entre aquests dels més quaranta està el Vinaròs. El Vinaròs ha estat i està la gran estafa de la categoria. L'actitud de la seua directiva (de la d'abans parlo) ha desvirtuat el campionat, aquells equips que van perdre contra ells a la primera volta ara els guanyaran (segurament) i aquells que van acabar la primera volta jugant contra la colla de xicots que sí que senten la seua samarreta s'han trobat amb tres punts a qu'els altres no hem pogut accedir. En el sùmmum del ridícul dissabte passat es van presentar al camp de l'Alcora amb només nou jugadors (porter inclòs) i encara només van perdre per tres a zero. Quin escàndol.

Però nosaltres a la nostra. Una altra final. Des del xiulit inicial es va poder vore que els futbolistes del CDB havien sortit a per totes. Monterde va tornar a recordar aquell extrem esmunyedís que volia fitxar l'Albacete i arribava amb una facilitat pasmosa al fons de la ratlla per fer la passada de la mort. Llàstima que es va lesionar a la primera part. Els laterals pujaven i baixaven coma esperitats. Els dos centrals -Óscar i Burriel- estan ja arribant a un nivell de compenetració més que acceptable. Al mig del camp el capità Víctor va deixar notar la

seua presència, Pitu ens va tornar a ensenyar aqueixa esquerreta que té que sembla un guant. Davant ja he dit com va estar Marcos Cano. Però és que el tal Alexis de Sant Jordi també va estar encertadíssim. Pepe Jiménez va reparar-se després de no sé quantes jornades expulsat i lesionat i va semblar com si haguera jugat tots els partits. I el porter va intervenir amb eficàcia en les dues ocasions que van tindre els forasters. La llàstima és xiquets com ara Palau no tenen més minuts, però la temporada és llarga.

Resumim. Vam quedar dos a zero però ens mereixíem haver guanyat per cinc o sis a zero. Marcos va marcar el primer de preciosa i precisa vaselina -a més de dos metres en fora de joc tot siga dit, però vaja l'errada per un clamorós penal sobre Monterde no assenyalat- als vuit minuts. Després van seguir altres jugades d'atac que de pur milacre no van pujar al marcador.

A la segona part la tònica va ser la mateixa. En una d'aqueixes, Alexis va deixar assegut el defensa, li la va passar a Marcs i, nyas, una altra vaselina i dos a zero. La millor jugada va ser una triangulació entre tres o quatre jugadors nostres que se la van passar d'un extrem a un altre de camp i que va culminar amb un magnífic remat de Marcos -qui havia de ser sí no?- que es va estavellar directament als morros del porter del Benicàssim.

Diumenge vinent anem al camp del Borriana, un dels del club dels quaranta. Sé que serà difícil fer res i que podria ser una bona ocasió perquè De la Haba donara minuts als més joves... però qui sap.

I Margot, per què no em va voler acompanyar? Doncs pel de sempre, que mon pare sempre troba l'excusa per quedar-se-me-la... Li havia de fer uns massatges als rebles em va dir. Sí, sí, als rebles!

NATACIÓ: ESPECTACULAR MÍNIMA NACIONAL D'HIVERN, ALS 200 BRAÇA, DE GEMMA LABÈRNIA

text CNB

**B O N A
ACTUACIÓ DE
L'EQUIP DEL
CLUB NATACIÓ
BENICARLÓ, AL
CAMPIONAT
AUTONÒMIC
ABSOLUT, AMB
ESPECTACULAR
M Í N I M A
N A C I O N A L
D'HIVERN, ALS
200 BRAÇA, DE
G E M M A
L A B È R N I A.**

El cap de setmana del 14-15 de Febrer va tindre lloc a Castelló, en piscina de 50 metres, el campionat absolut d'hivern de la comunitat valenciana. Els millors nedadors de la comunitat, sense distinció per categories d'edat, es disputaren els llocs d'honor dintre de la natació valenciana.

El Club Natació Benicarló, dirigit per Myriam Martínez va presentar un equip format per 9 nedadors: Gemma Labèrnia,

Carla Fresquet, Ester Segura, Irene Sorando, Nerea Sorando, Clàudia Barrachina, Júlia Barrachina, Marta Valdearcos i Marc Veà.

Les actuacions més destacades correspongueren a: Gemma Labèrnia, la jove bracista de l'equip (13 anys) va fer la carrera més brillant de la seua vida esportiva, fins ara, aconseguint una cinquena posició absoluta als 200 braça amb uns fantàstics 2:50:76 E que, a més a més, li suposaven superar en 2 seg la difícil mínima nacional d'hivern; Nerea Sorando va fer la cinquena posició als 100 esquena i va tornar a batre el seu rècord del club als 200 esquena i també va batre el dels 200 estils; Irene Sorando va ser 4ª als 100 papallona i 5ª als 200 papallona i va batre el seu rècord del club als 50 papallona; l'infantil Júlia Barrachina (13 anys) va millorar també la seua marca als 200 esquena i va estar propera de la mínima nacional dels 100 esquena.

En conjunt, l'equip femení del Club Natació Benicarló va obtindre la 8ª posició absoluta entre tots els equips de la comunitat. Una molt meritòria classificació d'un equip molt jove que contava amb un 50% de nedadores de categories inferiors (infantil i júnior).

PRÒXIMA COMPETICIÓ:

CAMPIONAT ALEVÍ D'HIVERN DE LA COMUNITAT
VALENCIANA A BENICARLÓ 21-22 FEBRER 2015

CARNESTOLTES AL MESTRE FRANCESC CATALÀ

text REDACCI

Els menuts del centre educatiu van gaudir d'un carnestoltes molt particular.

